

at denne Form virkede tilfredsstillende for Partierne Maaneder igennem. Det forekommer mig derfor, at hvis man fra Partiernes Side ønskede en Forandring i denne Form, vilde det have været naturligt, at man henvendte sig til Ministeriet, stillede sine Forslag, fremsatte sine Ønsker og derefter Partierne imellem drøftede, hvilken Form der kunde anses for den hensigtsmæssigste. Dette har man fra det ærede Partis Side, som det ærede Medlem (Piper) nu talte som Ordfører for, ikke gjort. Derimod har man stillet Forslag om en parlamentarisk Kommission og fører jo nu dette frem til Behandling her i Salen. Omtrent samtidig dermed udtalte i Folketinget af Ordføreren for Partiet Venstre Ønsket om ogsaa at faa en Forandring i Meddelelsernes Form, ikke fordi man i og for sig fandt denne ufyldstgørende, men fordi man mente, at det kunde være hensigtsmæssigt ikke at nøjes med Finansudvalgene, men gaa til den samlede Rigsdag. Ministeriet udtalte øjeblikkelig sin Beredvillighed til at anvende denne Fremgangsmaade; og ærede Medlemmer vil vide, at den har været anvendt, at der har været afholdt et Møde, hvor det blev givet Besked fra Ministeriets Side og Adgang til at fremsætte Spørgsmaal i saa vidt Omfang, som noget af Rigsdagens Medlemmer maatte ønske. Ærede Medlemmer vil tillige vide, at jeg for min Del fremdeles har udtalt min Beredvillighed til at give Oplysninger til Rigsdagen under de Former, om hvilke der maatte opnaas Forstaaelse mellem Regeringen og Rigsdagens forskellige Partier. Det kan ske gennem Finansudvalgene, det kan ske gennem den samlede Rigsdag, efter som Spørgsmaalene maatte være, og efter som Ønskerne maatte komme frem paa hvert givet Tidspunkt. Det forekommer da mig, at en parlamentarisk Kommission af den Art, som her er foreslaet, er overflødig, at der ikke kan siges at være noget sagligt Grundlag for Fremsættelsen af Forslaget derom. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte, at en bedre Form, som han egentlig havde foretrukket, havde været den, at der efter Forslag fra Regeringen gennem Rigsdagen var blevet nedsat en Krigsforsyningskommission, og den ærede Ordfører sagde, at en saadan Kommission vilde jo have faaet udøvende Myndighed. Jeg føler mig overbevist om, at den Vej, det ærede Medlem her har tænkt sig at gaa, ikke vilde være anvendelig. Un-

der Forhold som de nuværende og overfor et Spørgsmaal, der indeholder saa store Vanskeligheder for de to nuværende Tings Samarbejde, maa den udøvende Myndighed paa dette Omraade nødvendigvis ligge hos Regeringen i Forbindelse med de tekniske Myndigheder, som arbejder med de forskellige Foranstaltninger. Og den Kontrol, der øves overfor Regeringen, maa nødvendigvis øves af den samlede Rigsdag. Derimod vil Nedsættelsen af en saadan blandede Forsyningskommission med Repræsentanter for afvigende Anskuelser, med Repræsentanter for forskellige Synspunkter overfor disse Spørgsmaal, som en Art udøvende Myndighed kun kunne fremkalde Forvirring og Strid og vil ikke paa nogen Maade kunne komme til at virke saglig nyttigt. Den er desuden saglig ubegrundet, idet den Forbindelse med forskellige Industrivirksomheder, som skulde være dens Formaal, i hvert Fald som Tanken om den oprindelig var ført frem, allerede er og var organiseret af de tekniske Myndigheder. Derfor forekommer det mig, at der ikke har været Grund til at fremsætte Forslag om en saadan Kommission.

Op naar dette er Tilfældet, ser jeg endnu mindre Grund til den Art Kommission, som den ærede Ordfører her har fremsat Ønske om. Den Tilstand, vi befinder os i nu, er denne, at vi staar med Lovgivningen af 1909 og hele det System, der den Gang blev skabt, som Grundlaget for, hvad der kan gøres og maa gøres paa det militære Omraade. Der findes ingen Mulighed for at foretage en Forandring af dette System. Det har været klart for alle Rigsdagens Partier lige fra Krigens Udbrud. Lige fra første Øjeblik er det blevet opstillet som det ledende Princip, at dette System maatte være Grundlaget, fra hvilket man gik ud. Dette er nærmere angivet under Forhandlingerne i det lukkede Møde forleden, og i de Maaneder, som er gaaet, er der indtil denne Dag ikke fra noget af Rigsdagens Partier fremkommet Indsigelse mod dette Grundprincip, at man maa bygge paa dette System og handle indenfor dets Rammer. Intet Krav er stillet om noget andet. Der er handlet saaledes af Rigsdagens Partier ud fra gode og afgørende Grunde i Forstaaelse af, at et hvilket som helst Forsøg paa at gaa andre Veje vilde fremkalde ganske uoverstigelige, ganske uløselige Vanskeligheder for hele vor Stilling. Dertil kan føjes dette, at det er klarlagt for Rigsdagen, at indenfor dette Systems Rammer er der bødet paa Mangler, som det maatte